

INDEX
LECTIONUM

IN

ACADEMIA ROSTOCHIENSI

SEMESTRI HIBERNO A. MDCCCLX $\frac{I}{II}$

A DIE XVI M. OCTOBRIS

PUBLICE PRIVATIMQUE HABENDARUM.

HYPERIDEORUM

SPECIMEN SECUNDUM

F. V. FRITZSCHII

PRAEMISIT.

LITERIS ADLERIANIS.

73071

LECTURUM

1707

Laude vos, Commilitones, dignos esse arbitramur, quod reconditarum literarum studia cum justo earum usu conjuncta vultis. Quaecunque autem mens humana cogitat, ad vitam potissimum revocanda sunt, neque satis est arti studuisse, nisi quis hisce studiis recte uti sciverit. Nam ut ipsa religione, qua nihil est sanctius, caeterisque rebus omnibus, sic etiam literis foede abuti licet. Atque is demum recte et ratione literis uti censendus est, qui eas ubique ad mores et suos et aliorum emendandos retulerit secundum illud poetae: „didicisse fideliter artes Emollit mores nec sinit esse feros.“ Nempe initiis obstandum est neque committendum ut sensim depravatus postremo graviter cadere possis. Nihil profecto vel optimis hominibus magis fugiendum est, quam nimia animi securitas. Ὁ δοκῶν ἐστάναι βλέπω μὴ πέση! (I Corinth. X, 12.)

Nunc ad Hyperidem, de quo primum anno superiore dicere coepi, revertar. Et fragmenta quidem orationum et A. Westermannus in historia eloqu. gr. p. 307 sqq. indicavit et F. G. Kiesslingius cum Lycurgi reliquiis conjuncta edidit et H. Sauppium in „Oratoribus Atticis“ P. II p. 276—308 diligenter pertractavit. Ad haec paucorum vel singulorum verborum fragmenta nuper inexpectata felicitate quatuor orationes accesserunt, quae ab a. 1847 in Aegypto sub terra repertae sunt, prima *Κατὰ Δημοσθένους*, qua Demosthenes in suspicionem acceptae ab Harpalo pecuniae adducitur. Multae sunt laciniae papyri laceri et tanquam disjecti oratoris membra, primum edita secundum ipsum papyrum ab A. C. Harris Lond. 1848, tum non solum edita, verum etiam ordinata, disposita, illustrata ab Ch. Babingtono Lond. 1850, inprimis vero ab A. Boeckhio, viro summo in Diurn. litt. Halens. 1848 n. 223—227 p. 625 sqq. et ab H. Sauppio in „Oratoribus Atticis“ P. II p. 347—352. Quanquam vix tertia pars hujus orationis superesse videtur et sic quoque multa sunt manebuntque vel incerta vel plane obscura: tamen triumviris quos supra dixi, haec laus debetur, quod nunc haud exigua orationis pars et legi commodius et melius intelligi potest. Secunda oratione, quam habemus integram, Euxenippus a Polyucti accusatione, tertia, cujus dimidia fere pars eaque maxime posterior superest, Lycophro adversus Lycurgum defensi sunt. Utramque ab J. Ardenio et Ch. Babingtono non sine papyri imitatione Cantabr. 1853 primum publicatam denuo ediderunt et F. G. Schneidewinus Gotting. 1853 et J. Caesar Marburg. 1857, secundam seorsum C. G. Cobetus in Mnemosyn. vol. II p. 310 sqq. 1853 atque C. G. Linder Upsal. 1856, quorum hic in Diar. stud. antiq. 1857 n. 65 et 66 locos aliquot retractavit, denique ejusdem versionem gallicam cum adnotatione H. Caffiaux edidit Valentianus 1860. De singulis utriusque locis judicarunt L. Kayser in Annal. Heidelberg. 1853 p. 641 sqq.,

L. Spengel in *Annal. erudit.* Monac. 1853 n. 4 et 5, A. Schaefer in *Annal. philol.* vol. LXVIII p. 27 sqq. Adde conjecturas Schneidewini et J. G. Pattakisi in *Philologo* vol. VIII p. 340 sqq. 1853 itemque J. B. Lightfooti et R. Shilletonis in diario: „the Journal of classical and sacred philology“ n. 1 p. 109 sqq. 1854. Hic inseram, etsi ad omnia Hyperidis scripta pertinet, egregium opus A. Westermanni, qui nonnulla ipse tacito correxit, Lipsiae a. 1860 edi coeptum: „Indicem graecitatis Hyperideae“, cujus adhuc vidi tres partes, quibus prima verba ab ἀβέλτερος ad ἐπήβολος insunt. Illuc revertor. Secundae tertiaeque orationis papyrus etsi magnam laudem meretur et in universum fide dignus est, tamen vitiis mendisque minime caret, uti Cobetus optime perspexit. Quarta est laudatio funebris, primum cum imagine papyri ab Ch. Babingtono Cantabr. 1858 edita, deinde ab L. Kaysero adjectis Voemeli et Classeni conjecturis in *Jahni Annal. phil.* vol. LXXVII Fasc. 6 p. 369 sqq., ab C. G. Cobeto Lugd. Bat. 1858, ab H. Sauppio in *Philologo* a. 1859 suppl. vol. I p. 1 sqq., ab G. Tellio Nordhusae a. 1861. Huc accedunt conjecturae L. Spengeli in *Diar. erud.* Monac. 1858 n. 48—50, L. Kayseri in *Annal. Heidelb.* 1858, 36 p. 561 sqq., J. Caesaris in *Diar. stud. antiq.* 1857. suppl. n. 84 et 85, Roerschii in diario „*Revue de l'instruction publique en Belge*“ vol. II n. 1 a. 1859 et additamenta quaedam e papyro iterum collata A. Schaeferi in *Philologo* XV p. 150 sq. Alias cumulo loco conjecturas addiderunt D. Comparetti in *Mus. Rhen.* vol. XIII p. 533 sqq. 1858, E. Müller et C. Bursianus in *Annal. philol.* vol. LXXVII p. 471 sqq. 1858, H. Weilus *ibid.* p. 746 et C. Volckmarus in *Philologo* XV p. 151 sq. 1859. Atque hunc quidem papyrus, quo funebris oratio continetur, mendis plenum esse inter omnes constat. Ab hac igitur oratione exorsus caeteras tres et fortassis etiam reliquarum fragmenta occasione data adjungam. Orationem ipsam, quae jam ab aliis in universum non male recensita est, secundum meam recognitionem exhibeo, conjecturis haud paucis adnotationi quam h. l. addere non licet reservatis.

ἙΠΙΤΑΦΙΟΣ

- Col. I. Τῶν μὲν λόγων τῶν μελλόντων ῥηθῆσεσθαι ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ περὶ τε Λεωσθένους τοῦ στρατηγοῦ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν μετ' ἐκείνου τετελευτηκότων ἐν τῷ πολέμῳ ὡς
- Col. II. ἦσαν ἄνδρες ἀγαθοὶ . . . (multa hic legi nequeunt) . . . καὶ μάλιστα φοβοῦμαι, μή μοι συμβῆ τὸν λόγον ἐλάττω φαίνεσθαι τῶν ἔργων τῶν γεγενημένων. πλὴν κατ' ἐκείνῳ γε πάλιν θαρρῶ, ὅτι τὰ ὑπ' ἐμοῦ παραλειπόμενα ὑμεῖς οἱ ἀκούοντες προσθήσετε. οὐ γὰρ ἐν τοῖς
- Col. III. τυχοῦσιν οἱ λόγοι ῥηθῆσονται, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς τοῖς μάρτυσι τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων. ἄξιον δ' ἐστὶν ἐπαινεῖν τὴν μὲν πόλιν ἡμῶν τῆς προαιρέσεως ἔνεκεν τὸ προελεσθαι ὅμοια καὶ ἔτι σεμνότερα καὶ καλλίω τῶν πρότερον αὐτῇ πεπραγμένων, τοὺς δὲ τετελευτηκότας τῆς ἀνδρείας τῆς ἐν τῷ πολέμῳ τὸ μὴ κατασιγῆναι τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς, τὸν δὲ στρατηγὸν Λεωσθένη δι' ἀμφοτέρα· τῆς τε γὰρ προαιρέσεως εἰσηγητῆς τῇ πόλει ἐγένετο καὶ τῆς στρατείας ἡγεμῶν τοῖς πολίταις κατέστη. περὶ μὲν οὖν τῆς πόλεως διεξιέναι τὰ καθ' ἕκαστον τῶν πρότερον . . . πῦσαν τὴν Ἑλλάδα . . . οὔτε ὁ χρόνος ὁ παρῶν

ἰκανὸς, οὔτε ὁ καιρὸς ἀρμότιον τῷ μακρολογεῖν, οὔτε ῥάδιον ἓνα ὄντα τοσαύτας καὶ
 τηλικαύτας πράξεις διελθεῖν καὶ μνημονεύσαι· ἐπὶ κεφαλαίων δ' οὐκ ὀκνήσω εἰπεῖν περὶ
 αὐτῆς. ὡσπερ γὰρ ὁ ἥλιος πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐπέρχεται τὰς μὲν ὥρας διακρίνων καὶ Col. IV.
 εἰς τὸ πρόπον καὶ καλὸν πάντα καθιστὰς, τοῖς δὲ ἀνθρώποις διατελεῖ ἐκάστῳ . . . . ἐπι-
 μελόμενος ὁσμημέραι γενέσεως . . . . τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν εἰς τὸν βίον χρησίμων
 οὕτως καὶ ἡ πόλις ἡμῶν διατελεῖ τοὺς μὲν κακοὺς κολάζουσα, τοὺς δὲ δικαίους . . . . καὶ
 δαπάνας εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῖς Ἑλλήσι παρασκευάζουσα. περὶ μὲν οὖν τῶν κοινῶν
 πράξεων τῆς πόλεως ὡσπερ . . . ., περὶ δὲ Λεωσθένους καὶ τῶν ἄλλων τοὺς λόγους ποι-
 ῆσομαι. ἀπορῶ δὲ πόθεν ἄρξωμαι λέγειν ἢ τίνας πρῶτον μνησθῶ. πότῃ περὶ τοῦ
 γένους αὐτῶν ἐκάστου διεξέλθω; ἀλλ' εὐήθεις εἶναι ὑπολαμβάνω. τὸν μὲν γὰρ ἄλλους
 τινὰς ἀνθρώπους ἐγκωμιάζοντα, οἱ πολλαχόθεν εἰς μίαν πόλιν συνεληλυθότες οἰκοῦσι Col. V.
 γένος ἴδιον ἕκαστος συνεισηνεγκάμενος, τοῦτον μὲν δεῖ κατ' ἀνδρα γενεαλογεῖν ἕκαστον·
 περὶ δὲ Ἀθηναίων ἀνδρῶν τοὺς λόγους ποιούμενος, οἷς ἡ κοινὴ γένεσις αὐτόχθουσι οὖσιν
 ἀνυπερβλήτων τὴν εὐγένειαν ἔχει, περιεργον ἡγοῦμαι εἶναι ἰδίᾳ τὰ γένη ἐγκωμιάζειν. ἀλλὰ
 περὶ τῆς παιδείας αὐτῶν ἐπιμνησθῶ, καὶ ὡς ἐν πολλῇ σωφροσύνῃ παῖδες ὄντες ἐτρέφησαν
 καὶ ἐπαιδεύθησαν, ὅπερ εἰδῶσιν οἱ ἄλλοι ἐπαιεῖν; ἀλλ' οἶμαι πάντας ὑμᾶς εἰδέναι,
 ὅτι τοῦτου ἕνεκα δεῖ τοὺς παῖδας παιδεύεσθαι, ἵνα ἄνδρες ἀγαθοὶ γίγνωνται· τοὺς δὲ
 γεγεννημένους ἐν τῷ πολέμῳ ἄνδρας ὑπερβάλλοντας τῇ ἀρετῇ πρόδηλόν ἐστιν ὅτι παῖδες
 ὄντες καλῶς ἐπαιδεύθησαν. ἀπλούστατον οὖν ἡγοῦμαι εἶναι τὴν ἐν τῷ πολέμῳ διεξελθεῖν
 ἀρετὴν καὶ ὡς πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιοι γεγέννηται τῇ πατρίδι καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσιν.
 ἄρξομαι δὲ πρῶτον ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ· καὶ γὰρ δίκαιον. Λεωσθένης γὰρ ὄρων τὴν
 Ἑλλάδα πᾶσαν τεταπεινωμένην καὶ [τὴν πρὶν εὐτυχίαν] κατεφθαρμένην ὑπὸ τῶν δωρο- Col. VI.
 δοκούντων παρὰ Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου κατὰ τῶν πατριδῶν τῶν αὐτῶν, καὶ τὴν
 μὲν πόλιν ἡμῶν δεομένην ἀνδρὸς, τὴν δ' Ἑλλάδα πᾶσαν πόλεως, ἥτις προστιῆναι
 δυνήσεται τῆς ἡγεμονίας, ἐπέδωκεν ἑαυτὸν μὲν τῇ πατρίδι, τὴν δὲ πόλιν τοῖς Ἑλλήσιν
 εἰς τὴν ἐλευθερίαν. καὶ ξενικὴν μὲν δύναμιν συστησάμενος, τῆς δὲ πολιτικῆς ἡγεμῶν
 καταστάς τοὺς πρῶτους ἀντιταξαμένους τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίᾳ Βοιωτοὺς καὶ Μακε-
 δόνας καὶ Εὐβοᾶς καὶ τοὺς ἄλλους συμμάχους αὐτῶν ἐνίκησε μαχόμενος ἐν τῇ Βοιωτίᾳ,
 ἐντεῦθεν δ' ἔλθων εἰς Πύλας καὶ καταλαβὼν τὰς παρόδους, δι' ὧν καὶ πρότερον ἐπὶ
 τοὺς Ἑλληνας οἱ βάρβαροι ἐπορεύθησαν, τῆς μὲν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα πορείας Ἀντίπατρον
 ἐκώλυσε, αὐτὸν δὲ καταλαβὼν ἐν τοῖς τόποις τούτοις καὶ μάχῃ νικήσας ἐπολιόρκει κατα-
 κλείσας εἰς Λαμίαν· Θετταλοὺς δὲ καὶ Φωκίας καὶ Αἰτωλοὺς καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας
 τοὺς ἐν τῷ τόπῳ συμμάχους ἐποίησατο, καὶ ὧν Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρος ἀκόντων ἡγοῦ-
 μενοι ἐσεμνύνοντο, τούτων Λεωσθένης ἐκόντων τὴν ἡγεμονίαν ἔλαβεν. συνέβη δ' αὐτῷ
 τῶν μὲν πραγμάτων ὧν προεῖλετο κρατῆσαι, τῆς δ' εἰμαρμένης οὐκ ἦν περιγενέσθαι. Col. VII.
 δίκαιον δ' ἐστὶν μὴ μόνον ὧν ἔπραξεν Λεωσθένης [αὐτὸς] χάριν ἔχειν αὐτῷ πολλήν,
 ἀλλὰ καὶ τῆς ὑστερον γεγεννημένης νίκης μετὰ τὸν ἐκείνου θάνατον καὶ τῶν ἄλλων ἀγα-
 θῶν τῶν ἐν τῇ στρατείᾳ ταύτῃ συμβάντων τοῖς Ἑλλήσιν· ἐπὶ γὰρ τοῖς ὑπὸ Λεωσθένους

- τεθείσιν θεμελίους οικοδομοῦσιν οἱ νῦν τὰς ὑστερον πράξεις. καὶ μηδεὶς ὑπολάβῃ μετῶν ἄλλων πολιτῶν μηδένα λόγον ποιῆσθαι, ἀλλὰ Λεωσθένη μόνον ἐγκωμιάζειν. συμβαίνει γὰρ τὸν Λεωσθένην ἐπαινοῦν ἐπὶ ταῖς μάχαις ἐγκώμιον καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν εἶναι τοῦ μὲν γὰρ βουλεύεσθαι καλῶς ὁ στρατηγὸς αἴτιος, τοῦ δὲ νικᾶν μαχομένους οἱ κινδυνεύειν ἐθέλοντες τοῖς σώμασιν· ὥστε, ὅταν ἐπαινώ τὴν γεγονυῖαν νίκη, ἅμα τῇ Λεωσθένους ἡγεμονίᾳ καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀρετὴν ἐγκωμιάζω. τίς γὰρ οὐκ ἂν δικαίως ἐπαινοίῃ τῶν πολιτῶν τοὺς ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ τελευτήσαντας, οἱ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἔδωκαν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας, φανερωτάτην ἀπόδειξιν ταύτην ἡγούμενοι
- Col. VIII. εἶναι τοῦ βούλεσθαι τῇ Ἑλλάδι τὴν ἐλευθερίαν περιθρῆναι, τὸ μαχόμενοι τελευτῆσαι ὑπὲρ αὐτῆς; μέγα δ' αὐτοῖς συνεβάλετο εἰς τὸ προθύμως ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀγωνισασθαι τὸ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ τὴν μάχην τὴν πρώτην γενέσθαι. ἐφ' ὧν γὰρ τὴν μὲν πόλιν τῶν Θηβαίων οὐκ ἠδυνάστευον ἡφανισμένην ἐξ ἀνθρώπων, τὴν δ' ἀκρόπολιν αὐτῆς φρουρουμένην ὑπὸ τῶν Μακεδόνων, τὰ δὲ σώματα τῶν ἐνοικούντων ἐξηνδραποδισμένα, τὴν δὲ χώραν ἄλλους διανεμομένους· ὥστε πρὸ ὀφθαλμῶν ὁρῶμενα αὐτοῖς τὰ δεινὰ ἄοκνον παρεῖχε τόλμαν εἰς τὸ κινδυνεύειν προχειρῶς. ἀλλὰ μὴν τὴν γε περὶ Πύλας καὶ Λαμίας μάχην γενομένην οὐχ ἦπτον αὐτοῖς ἐνδοξον γενέσθαι συμβέβηκεν ἧς ἐν Βοιωτοῖς ἡγωνίσαντο, οὐ μόνον τῷ μαχομένους νικᾶν Ἀντίπατρον καὶ τοὺς συμμάχους, ἀλλὰ καὶ τῷ τόπῳ, τῷ ἐνταυθοὶ γεγενῆσθαι τὴν μάχην. ἀφανιόμενοι γὰρ οἱ Ἕλληνες ἅπαντες δις τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὴν Πυλαίαν θεωροὶ γενήσονται καὶ τῶν ἔργων τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς· ἅμα γὰρ εἰς τὸν τόπον ἀθροισθήσονται καὶ τῆς τούτων ἀρετῆς μνησθήσονται. οὐδένες γὰρ πώποτε τῶν γεγονότων οὔτε περὶ καλλίωνων οὔτε πρὸς ἰσχυροτέρους οὔτε μετ' ἐλαττόνων ἡγωνίσαντο, τὴν ἀρετὴν ἰσχύειν καὶ τὴν ἀνδρείαν πλῆθος ἄλλ' οὐ τὸν πολὺν ἀριθμὸν τῶν σωμάτων εἶναι κρίνοντες. καὶ τὴν μὲν ἐλευθερίαν εἰς τὸ κοινὸν πᾶσιν κατέθεσαν, τὴν δ' εὐδοξίαν
- Col. IX. ἀπὸ τῶν πράξεων ἴδιον στέφανον τῇ πατρίδι περιέθησαν. ἄξιον τοίνυν συλλογισασθαι καὶ τί ἂν συμβῆναι νομίζομεν μὴ κατὰ τρόπον τούτων ἀγωνισαμένων. ἄρ' οὐκ ἂν ἐνδὸς μὲν δεσπότου τὴν οἰκουμένην ὑπήκοον ἄπασαν εἶναι, νόμῳ δὲ τῷ τούτου τρόπῳ ἐξ ἀνάγκης χρῆσθαι τὴν Ἑλλάδα; συνελόντι δ' εἰπεῖν τὴν Μακεδόνων ὑπερηφανίαν καὶ μὴ τὴν τοῦ δικαίου δύναμιν ἰσχύειν παρ' ἐκάστοις· ὥστε μήτε γυναικῶν μήτε παρθένων μήτε παιδῶν . . . , [ἀλλ'] ὕβρεις ἀνεκλείπτους ἐκάστοις καθεστάναι; φανερόν δ' ἐξ ὧν ἀναγκάζομεθα καὶ νῦν . . . , θυσίας μὲν ἀνθρώποις γιγνομένας ἐφορᾶν, ἀγάλματα δὲ καὶ βωμοὺς καὶ νεῶς τοῖς μὲν θεοῖς ἀμελῶς, τοῖς δ' ἀνθρώποις ἐπιμελῶς συντελούμενα, καὶ τοὺς τούτων οἰκέτας ὡσπερ ἥρωας τιμᾶν ἡμᾶς ἀναγκάζομένους. ὅπου δὲ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσα διὰ τὴν Μακεδόνων τόλμαν ἀνήρηται, τί τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους [δικαία] χρῆ νομίζειν; ἄρ' οὐκ ἂν παντελῶς καταλείψασθαι; ὥστε ὅσα δεινότερα τὰ προσδοκώμεν ἂν γενέσθαι κρίνομεν, τοσοῦτ' αὖ μείζονων ἐπαινῶν τοὺς τετελευτηκότας ἀξίους χρῆ νομίζειν. οὐδεμία γὰρ στρατεία τὴν τῶν στρατευομένων ἀρετὴν ἐνεφάνισεν μᾶλλον τῆς νῦν γεγενημένης, ἐν ἧ γὰρ παρατάττεσθαι μὲν ὁσημέραι ἀναγκαῖον ἦν, πλείους δὲ πληγὰς λαμβάνειν ἐν μάχαις ἡγωνισμέναις διὰ μιᾶς στρατείας, ἢ τοὺς ἄλλους

πάντας ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ. χειμῶνων δ' ὑπερβολὰς καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἀναγκαιῶν ἐνδείας τοσαύτας καὶ τηλικαύτας οὕτως ἐγκρατῶς ὑπομεμενήκασιν, ὥστε καὶ τῷ λόγῳ χαλεπὸν εἶναι φράσαι. τὸν δὲ τοιαύτας καρτερίας ἀόκνως ὑπομείναι τοὺς πολίτας προτρεψάμενον Λεωσθένης καὶ τοὺς τῷ τοιοῦτῳ στρατηγῷ προθύμως συναγωνιστὰς σφᾶς αὐτοὺς παρασχόντας ἄρ' οὐ διὰ τὴν τῆς ἀρετῆς ἀπόδειξιν εὐτυχεῖς μᾶλλον, ἢ διὰ τὴν τοῦ ζῆν ἀπόλειπιν ἀτυχεῖς νομιστέον, οἵτινες [ἀντὶ] θνητοῦ σώματος ἀθάνατον δόξαν ἐκτήσαντο, καὶ διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν τοῖς Ἑλλήσιν ἐβεβαίωσαν; φέροι γὰρ [οὐδὲν] πᾶσαν εὐδαιμονίαν ἄνευ τῆς αὐτονομίας. οὐ γὰρ ἀνδρὸς ἀπειλήν, ἀλλὰ νόμου φωνὴν κυριεύειν δεῖ τῶν εὐδαιμόνων, οὐδ' αἰτίαν φοβεράν εἶναι τοῖς ἐλευθέροις, ἀλλ' ἔλεγχον, οὐδ' ἐπὶ τοῖς κολακεύουσιν τοὺς δυνάστας καὶ διαβάλλουσιν τοὺς πολίτας τὸ τῶν πολιτῶν ἀσφαλές, ἀλλ' ἐπὶ τῇ τῶν νόμων πίστει γενέσθαι. ὑπὲρ ὧν ἀπάντων οὗτοι πόνους πόνων διαδόχους ποιούμενοι καὶ τοῖς καθ' ἡμέραν κινδύνοις τοὺς εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον φόβους τῶν πολιτῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων παραιρούμενοι τὸ ζῆν ἀνήλωσαν εἰς τὸ τοὺς ἄλλους καλῶς ζῆν. διὰ τούτους πατέρες ἐνδοχοί, μητέρες περίβλεπτοι τοῖς πολίταις γέγονασιν, ἀδελφαὶ γάμων τῶν προσσηκόντων ἐννόμως τετυγῆκασι καὶ τεύξονται, παιδὲς ἐφόδιον εἰς τὴν πρὸς τοῦ δήμου εὐνοίαν τὴν τῶν οὐκ ἀπολωλότων ἀρετῆν· οὐ γὰρ θεμιτὸν τοῦτου τοῦ ὀνόματος τυχεῖν τοὺς οὕτως ὑπὲρ καλῶν τὸν βίον ἐκλείποντας· ἀλλὰ τῶν τὸ ζῆν εἰς δαιμόνων τάξιν μεταλλαχόντων ἔξουσιν. εἰ γὰρ ὁ τοῖς ἄλλοις ὧν [ἀναρότατος] θάνατος τούτοις ἀρχηγὸς μεγάλων ἀγαθῶν γέγονε, πῶς τούτους οὐκ εὐτυχεῖς κρίνειν δίκαιον, ἢ πῶς ἐκλειπομένοι τὸν βίον, ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀρχῆς γεγονέναι καλλίω γένεσιν τῆς πρώτης ὑπαρξιάς; τότε μὲν γὰρ παῖδες ὄντες ἀφρονες ἦσαν, νῦν δ' ἄνδρες ἀγαθοὶ γέγονασιν, καὶ τότε μὲν ἐν πολλῷ χρόνῳ καὶ διὰ πολλῶν κινδύνων τὴν ἀρετὴν ἀπεδείξαντο, νῦν δὲ τὸ ταύτης ἄξιον ἄθλον [[αὐτοῖς δίδεται, τὸ]] γνωρίμους πᾶσι καὶ μνημονευτοὺς δι' ἀνδραγαθίαν γεγονέναι. τίς γὰρ καιρὸς, ἐν ᾧ τῆς τούτων ἀρετῆς οὐ μνημονεύσομεν; τίς τόπος, ἐν ᾧ ζήλου καὶ τῶν ἐντιμοτάτων ἐπαίνων τυγχάνοντες οὐκ ὀφόμεθα; πότερον οὐκ ἐν τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς; ἀλλὰ τὰ διὰ τούτους γεγονότα τίνας ἄλλους ἢ τούτους ἐπαινεῖσθαι καὶ μνήμης τυγχάνειν ποιήσει; ἀλλ' οὐκ ἐν ταῖς ἰδίαις εὐπραξίαις; ἀλλ' ἐν τῇ τούτων ἀρετῇ βεβαίως αὐτῶν ἀπολαύσομεν. παρὰ ποίᾳ δὲ τῶν ἡλικιῶν οὐ μακαριστοὶ γενήσονται οὗτοι; ἄρ' οὐ παρὰ τοῖς πρεσβυτέροις; ἀλλ' ἀφοβὸν ἄξουσιν τὸν λοιπὸν βίον καὶ . . . διὰ τούτους. ἢ οὐ παρὰ τοῖς ἡλικιώταις; ἀλλὰ . . . ἢ οὐ παρὰ τοῖς νεωτέροις; ἀλλὰ . . . Φρυγῶν καὶ τῆς ἐπὶ Τροίαν στρατείας . . . (nimis mutila hic omisi) . . . ἐν ἅπασιν καὶ λόγοις χρῆ καὶ ῥῥαῖς ἐπαινεῖν. δημοτικώτερα γὰρ ἔστι τοῖς ποιηταῖς περὶ Λεωσθένους ἄδειν καὶ τῶν τετελετηκόντων ἐν τῷ πολέμῳ. εἰ μὲν γὰρ ἠθονῆς ἔνεκεν ὑμνεῖν ἐθέλουσιν τὰς τηλικαύτας καρτερίας, τί γένοιτ' ἂν τοῖς Ἑλλήσιν ἠδίων, ἢ τούτων τῶν τὴν ἐλευθερίαν βεβαιωσάντων ἀκούειν ὑμνουμένων; εἰ δὲ ὠφελείας ἔνεκεν ἢ τοιαύτη [μελέτη] αὐτοῖς γίγνεται, τίς ἂν λόγος ὠφελήσειεν μᾶλλον τὰς τῶν ἀκούοντων ψυχὰς τοῦ τὴν ἀρετὴν ἐγκωμιάζοντος καὶ τοὺς ἀγαθούς ἀνδρας; ἀλλὰ μὴν ὅτι παρ' ἡμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν εὐδοκίμειν αὐτοὺς ἀναγκαῖον

Col. XI.

Col. XII.

Col. XIII.

ἐκ τούτων φανερόν ἐστίν· ἐν ἄθου δὲ λογίσασθαι ἄξιον τίνες οἱ τὸν ἡγεμόνα δεξιωσόμενοι τὸν τούτων. ἄφ' οὐκ ἂν οἰόμεθα, ὅταν Λεωσθένη . . . δεξιουμένους καὶ θαυμάζοντας τῶν ἡρώων καλουμένων τοὺς ἐπὶ Τροίαν στρατεύσαντας; ὦν οὗτος ἀδελφὰς πράξεις ἐν-στησάμενος τοσοῦτον διήνεγκεν, ὥστε οἱ μὲν μετὰ πάσης τῆς Ἑλλάδος μίαν πόλιν εἶλον, ὁ δὲ μετὰ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος μόνης πᾶσαν τὴν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ἀρχουσαν δύναμιν ἐταπεινώσεν. κάκεινοι μὲν ἕνεκα μιᾶς γυναικὸς ὕβρισθείσης ἤμυναν, ὁ δὲ πασῶν τῶν Ἑλληνίδων τὰς ἐπιφερομένας ὕβρεις ἐκολυσεν μετὰ τῶν συνθαπτομένων νῦν αὐτῷ ἀνδρῶν . . . τῶν μετ' ἐκείνους μὲν γεγεννημένων, ἄξια δὲ τῆς ἐκείνων ἀρετῆς διαπε-

Col. XIV. πραγμένον, λέγω δὴ τοὺς περὶ Μιλτιάδην καὶ Θεμιστοκλέα καὶ τοὺς ἄλλους, οἱ τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερώσαντες ἐντιμον μὲν τὴν πατρίδα κατέστησαν, ἐνδοξον δὲ τὸν αὐτῶν βίον ἐποίησαν. ὦν οὗτος τοσοῦτον ὑπερέσχεν ἀνδρεία καὶ φρονήσει, ὅσον οἱ μὲν ἐπελθοῦσαν τὴν τῶν βαρβάρων δύναμιν ἠμίναντο, ὁ δὲ μηδ' ἐπελθεῖν ἐποίησεν. κάκεινοι μὲν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοὺς ἐχθροὺς ἐπέιδον ἀγωνιζομένους, οὗτος δὲ ἐν τῇ τῶν ἐχθρῶν περιεγένετο τῶν ἀντιπάλων. οἶμαι δὲ καὶ τοὺς τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλίαν τῷ δήμῳ βεβαιοτάτα ἐνδειξαμένους, λέγω δὲ Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, οὐδένας οὕτως αὐτοῖς οἰκίους καὶ ἐταίρους ἡμῖν εἶναι νομίζειν ὡς Λεωσθένη καὶ τοὺς ἐκείνῳ συναγωνισαμένους, οὐδ' ἐτέροις ἂν μᾶλλον ἢ τούτοις πλησιάσαι ἂν ἐν ἄθου εἰκότως. οὐκ ἐλάττω γὰρ ἐκείνων ἔργα διεπράξαντο, ἀλλ' εἰ δέον εἰπεῖν, καὶ μείζω. οἱ μὲν γὰρ τοὺς τῆς πατρίδος [μόνης] τυράννους κατέλυσαν, οὗτοι δὲ τοὺς τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης. ὃ καλῆς μὲν καὶ παραδόξου τόλμης τῆς πραγθείσης ὑπὸ τῶνδε τῶν ἀνδρῶν, ἐνδόξου δὲ καὶ μεγαλοπρεποῦς προαιρέσεως ἧς προεἶλοντο, ὑπερβαλλούσης δὲ ἀρετῆς καὶ ἀνδραγαθίας τῆς ἐν τοῖς κινδύνοις, ἦν οὗτοι παρασχύμενοι εἰς τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἑλλήνων . . . In haec verba papyrus desinit. Sed hujus ipsius orationis epilogum eumque pulcherrimum Stobaeus in Floril. CXXIV, 36 servavit, quem h. l. omittere licet. Nam et aditus ad epilogum patet omnibus et paucissima scripturae menda jam ab aliis optime correctae sunt.

INDEX LECTIONUM.

In ordine theologico.

- D. Otto Carsten Krabbe, P. P. O.,** 1) privatim quinque diebus h. X et diebus Jovis et Veneris h. IX theologiam dogmaticam tradet; 2) privatim ternis diebus Lunae, Martis et Mercurii, h. IX philosophiae christianae historiam inde a Cartesio ad nostra usque tempora enarrabit; 3) publice in Seminarii sodalitate homileticas sodalium exercitationes die Saturni h. IX et h. X moderabitur.
- D. Fridericus Adolphus Philippi, P. P. O., h. t. Decanus,** 1) privatim quinque diebus h. III epistolam ad Hebraeos interpretabitur; 2) privatim quinque diebus h. IV Isagogen in N. Testamentum docebit; 3) publice conversatorium theologicum moderabitur binis horis definiendis.
- Lic. Joannes Bachmann, P. P. O.,** privatim: 1) introductionem historicam et criticam in V. Testamenti libros canonicos docebit, quinque p. h. hora XII—I; 2) Psalmos interpretabitur quinque p. h. scholis hora XI—XII; publice: S. Ephraemi Syri selecta carmina explicabit bis p. h. horis definiendis.
- D. Augustus Guilielmus Dieckhoff, P. P. O.,** privatim: 1) historiae ecclesiasticae partem priorem sexies h. VIII—IX; 2) historiam dogmatum quinque h. XII—I vel alia hora commoda, publice historiae doctrinae evangelicae partem alteram diebus Jovis et Veneris h. II—III enarrabit. In Seminario homiletico-catechetico exercitationes catecheticas moderabitur.

In ordine juridico.

- D. Fridericus Raspe, P. P. O.,** tradet principia juris criminalis communis et megapolitani, duce Heffter, quater h. X et sexies h. XI.
- D. Otto Mejer, P. P. O.,** quinque per hebdomadam h. XII jus publicum germanicum docebit, h. XI de ordine judiciorum publicorum disseret.
- D. Georgius Guilielmus Wetzell, P. P. O., h. t. Rector,** 1) pandectas senis diebus h. XII et binis h. IV, nec non 2) jus hereditarium ter h. IV profitebitur, scholas matutinas quadrante horae, scholas pomeridianas semihora extensurus.

- D. Hermannus Augustus Schwanert, P. P. O.,** 1) historiam juris Romani docebit quinque per hebdomadae scholis h. XI; 2) institutiones juris Romani tradet quinque scholis h. XII; 3) collegium quod vocant practicum civile instituet binis horis commodis.
- D. Victor de Meibom, P. P. O., h. t. Decanus,** 1) jus privatum Germanicum quinque p. h. scholis h. III; 2) jus feudale ter hora IV; 3) introductionem in jus privatum Mecklenburgicum ter hora IV tradet.

In ordine medico.

- D. Carolus Stempel, P. P. O., Academiae Senior,** exercitationes practicas in clinico chirurgico et ophthalmiatrico moderari perget.
- D. Hermannus Stannius, P. P. O., h. t. Decanus,** docebit: 1) encyclopaediam et methodologiam horis binis; 2) physiologiam horis senis; 3) pathologiam generalem horis ternis.
- D. Carolus Bergmann, P. P. O.,** 1) anatomes c. h. partem primam tradet senis p. hebdomadae dd. h. XII; 2) exercitationes anatomicas assistente Prosectore L. Gronau diriget.
- D. Gustavus Veit, P. P. O.,** 1) artem obstetriciam ternis p. h. scholis h. II—III docebit; 2) medicinam forensem diebus Lunae, Martis et Jovis h. II—III tradet; 3) exercitationes practicas in clinico obstetricio quotidie h. VIII—IX moderari perget.
- D. Theodorus Thierfelder, P. P. O.,** 1) anatomem pathologicam docebit binis diebus h. IX; 2) pathologiam et therapiam specialem quaternis diebus h. IX; 3) exercitationes practicas in clinico medico senis diebus h. X moderabitur.

-
- D. Theodorus Ackermann, P. P. E., privatim:** 1) materiam medicam quaternis p. h. horis docebit; 2) policlinicum medico-chirurgicum quaternis p. h. horis moderabitur.
- D. Gustavus Simon, P. P. E.,** 1) chirurgiae generalis et specialis partem primam; 2) ophthalmiatricen docebit.

-
- D. Joannes Schroeder** tradet: 1) pathologiam et therapiam generalem; 2) medicinam forensem; 3) pathologiam et therapiam morborum psychi-
corum. Examinatoria et repetitoria de quavis artis medicae parte cupientibus offert.
-

In ordine philosophico.

- D. Franciscus Volemarus Fritzsche, P. P. O.,** privatim 1) quaternis diebus h. XI Taciti librum de moribus Germaniae explicabit; 2) binis diebus h. XI Demosthenis orationes Olynthias interpretabitur; 3) trinis diebus h. V vel alia commodiore historiam literarum latinarum tradet. Horis consuetis exercitationes Seminarii philologici moderari perget, in quo Aristophanis Ranae et Plauti Pseudulus tractabuntur.
- D. Johannes Roeper, P. P. O.,** privatim docebit 1) zoologiam generalem, demonstrationibus in Museo academico illustrandam, senis diebus h. XI; 2) plantas cellulares explicabit diebus Martis et Veneris h. X; publice 3) familias quasdam regni vegetabilis paullo accuratius tractabit diebus Lunae et Jovis.
- D. Eduardus Danielus Henricus Becker, P. P. O.,** privatim 1) quinque p. h. agriculturam et rem pecuariam docebit h. IX; 2) de praedio rite administrando exponet quinque diebus h. III.
- D. Ludovicus Bachmann, P. P. O.,** privatim 1) ter p. h. Sophoclis Antigonom interpretabitur; 2) ter p. h. Juvenalis et Persii satiras explicabit. Privatissime quaternis diebus de topographia veteris Graeciae, duce Pausania, disseret.
- D. Hermannus Karsten, P. P. O.,** docebit 1) publice: astronomiam popularem bis p. h.; 2) privatim: geometriam analyticam quater p. h.; 3) privatim mineralogiam quater p. h. horis definiendis. Privatissima offert collegia de qualibet matheseos vel physices parte.
- D. Franciscus Schulze, P. P. O.,** 1) chemiam organicam docebit, diebus Lunae, Martis et Veneris h. IV—VI; 2) physices alteram partem (de calore, electricitate et magnetismo) docebit et experimentis illustrabit, diebus Mercurii et Jovis h. IV—VI; 3) exercitationes chemicas moderabitur, horis definiendis.
- D. Carolus Bartsch, P. P. O.,** 1) privatim Eddam antiquiorem interpretabitur ter p. h.; 2) privatim Calderonis dramata selecta explicabit ternis p. h. scholis; 3) publice Seminarii philologiae teutonici exercitationes moderari perget.
- D. Georgius Voigt, P. P. O.,** h. t. Decanus, privatim: 1) historiam regni Francogallici usque ad annum 1789 enarrabit senis p. h. scholis; 2) publice historiam Imperatorum a Carolo Magno usque ad exitum generis Staufici docebit bis p. h.; 3) Widukindi res gestas Saxonicas interpretabitur bis p. h.
-
- D. Fridericus Francke, P. P. E.,** 1) publice quaternis p. h. diebus anthropologiam psychicam s. psychologiam praecipiet; privatim 2) metaphysicam quinque, et 3) logicam itidem quinque p. h. diebus docebit.

- D. Georgius Nicolaus Busch, P. P. E.,** privatim 1) quaternis diebus h. III—IV antiquitates Romanas illustrabit; 2) binis diebus h. III—IV Ciceronis de Oratore librum primum explicabit; 3) quaternis diebus h. IV—V de syntaxi linguae Graecae disseret. Praeterea exercitationes societatis philologicae privatae moderari perget.
- D. Eduardus Schmidt, P. P. E.,** adversa valetudine impeditus lectiones nullas habebit.
- D. Carolus Weinholtz** privatim 1) Logicam formalem ex compendii sui secunda parte (Rostochii 1854) docebit, comparatis Aristotelis et Hegelii doctrinis; 2) de philosophorum principiis, tam veterum quam recentiorum, historice et critice disseret.
- D. Julius Robert** 1) privatim quater p. h. de lingua Gallica scholas practicas habebit; 2) privatim bis p. h. de scriptoribus gallicis recentiorum temporum accuratius disputabit; 3) de scriptoribus secundi Imperii Francogallorum disseret bis p. h. privatim; 4) historiam literarum franco-gallicarum tradet bis p. h. publice.
- D. Ferdinandus de Roda** cantum liturgicum in usum theologorum publice docebit.
- D. Salomo Gustavus Ludovicus Cohen** 1) scholas practicas habebit in eorum usum qui agriculturae student; 2) de solea equorum ferrea additis demonstrationibus practicis exponet; 3) privatim de equi specie externa, aetatis notis, cibo et curatione additis demonstrationibus practicis disseret.

Bibliotheca quotidie h. XII—I, festo et solis die excepto, **Museum** autem die Lunae h. II—IV commilitonibus nostris aliisque aperietur. Peregrinas linguas ut Anglicam discendi occasio data est. Sunt etiam magistri publice constituti, qui alias quasdam artes liberales profiteantur.

Summo academiae magistratu hoc tempore fungitur

G. G. Wetzell, J. U. D.

Praesidet ordini Theologorum **F. A. Philippi, Th. D.**

Juris consultorum **V. de Meibom, J. U. D.**

Medicorum **H. Stannius, M. D.**

Philosophorum **G. Voigt, Ph. D.**